

Misforhold ved en temmelig beskedent Redscættelse af den hidtidige Beskyttelse. Da alle Mindretallets Medlemmer utvivlsomt dele den Ansættelse med mig, at en saa lille Forandring ikke kan fremkalde nogen mærkbar Forbedring af Misforholdet i Erhvervslivet, tør man gaa ud fra, at disse indskrænke sig til Forslagets Krav i denne Henseende, fordi de mene, at større Fordringer ere umulige at gennemføre. Det er muligt, at en saadan Betragtning er rigtig, men i saa Fald vil det vist være uforvarsligt at opgive ethvert Forsøg paa ad andre Veje at fremstaafe en Udjevning af Misforholdet. — Der var maasse dog en Mulighed for, at en delvis Benyttelse af Beskyttelsesvejen paa den anden Side var brugelig uden at volde større Ulemper enten i økonomisk eller social Henseende. — Dette Spørgsmaal var vel en Overvejelse værd, naar den rene Frihandelsbane var saa haabløs spærret, som nærværende Forslag synes at vidne om.

Det kunde vist i den Anledning være en rimelig Opgave at undersøge, hvilke Muligheder der frembød sig i de af Flertallet fremsatte Bemærkninger og Ændringsforslag, jeg kan i alt Fald ikke for mit Vedkommende finde det forsvarligt at unblade en saadan Undersøgelse.

Af Flertallets Ændringsforslag findes en større Gruppe sigtende til at indføre Beskyttelsestold for en lang Række af Landbrugets Produkter. Iblant disse findes en større Del, der, selv om de vedtoges, vist ikke vilde gøre nogen som helst Virkning paa Vareprisen enten i den ene eller anden Retning, og denne Regel gælder for alle de Varer, af hvilke vi have Overproduktion. Indførelsestold paa saadanne Varer kan kun højne Prisen, naar den suppleres med en tilsvarende Indførelsespræmie — hvad man som Regel ogsaa gør i Udlandet, naar Told vedtages for saadanne Varer — men et saa radikalt Middelet kan vist ikke benyttes her i Landet.

En anden mindre Del af Forslagene i den nævnte Gruppe er heller næppe antagelig, da visse almindelige Næringsmidler ved en saadan Told vilde fordyres som f. Eks. Oleomargarin og Fedt. En Told paa sidstnævnte Vare vilde formodentlig standse Indførelsen af fremmede daarlige men derfor billige Fedtsorter, dette vilde tvinge Forbrugerne af den fremmede billigere Vare til at købe den bedre men dyrere danske; en af denne Forbrugers Livsformønheder vilde altsaa blive fordyret, uden at vor egen Vares Markedspris var bleven højere.

Men inden for den stillede Række af Forslag findes dog endnu en lille Del, der ikke rammes af nogen af de Indvendinger, der kan rettes mod de alt nævnte, og som maasse være anvendelige i vort Toldsystem. Under denne Gruppe høre Forslagene til Told paa Gæs, Høns, Vender og Kalkuner baade i levende og slagtet Tilstand.

Da vort Forbrug af disse Varer langt overgaar vor Produktion, og da de næppe ville kunne komme under Begrebet Livsformønheder, kunde en Told paa dem vist give fuld Virkning og ikke være saa urimelig, og saa meget mindre dette som alle disse Varer meget almindelig frembringes af en stor Del Smaakaarsfolk paa Landet, saa ud fra det System, vor Toldlovgivning hviler paa, kan der vist ikke protesteres imod Told paa disse Varer, ligesom der nok heller ikke kan anføres meget imod en forhøjet Told paa de fineste Ostesorter, det er jo kun disse, Tolden rammer.

I Flertallets foranstaaende Bemærkninger siges, at det ikke har stillet Forslag om Hvedetold, især fordi Spørgsmaalet herom formentlig ikke er modent til Afgørelse. Denne Unbladelse forekommer mig at være særlig uheldig fra Flertallets Standpunkt, da Hveden ogsaa er et af de saa Landbrugsprodukter, som maasse dog med nogen Virkning kan paalægges Told.

Der er nemlig den Lighed mellem denne Vare og en anden nylig nævnt Vare, Fedt, at Prisen paa disse tvende Varesorter af indenlandsk Oprindelse ikke vil berøres af Tolden, og at de begge af udenlandsk Herkomst ville paavirkes af den, men der er den Forskel, at den udenlandske Hvede er bedre end vor egen, hvorimod det udenlandske Fedt er